

ת"פ 52790/03/18 - מדינת ישראל נגד רביע סגים, גואד נסר אלדין, פואאז והבי, סנד אסד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52790-03-18 מדינת ישראל נ' סגים (עצור בפיקוח) ואח'
בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. רביע סגים (עצור/אסיר בפיקוח)
2. גואד נסר אלדין (עצור/אסיר בפיקוח)
3. פואאז והבי
4. סנד אסד

הנאשמים

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם 1-רביע סגים, עבירות בנשק- עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא + 29 לחוק העונשין, השתל"ז-1977 ועבירות בנשק- עבירה לפי סעיף 144 (ב) + 29 לחוק. עוד מייחס כתב האישום לנאשם 1 ולנאשם 2-גואד נסר אלדין- עבירות בנשק- עבירה לפי סעיף 144 (א) רישא + (ב) רישא + סעיף 29 לחוק וכן עבירות בנשק- עבירה לפי סעיף 144 (ב) + 29 לחוק העונשין.

פתח דבר- כתב האישום

2. בהתאם לכתב האישום, בין הנאשם 1 לבין ואאל בהא אלדין (להלן: "ואאל") קיימת הכרות מוקדמת על רקע חברותם. בין הנאשמים 2-4 לבין ואאל קיימת הכרות מוקדמת על רקע חברות. ברשות הנאשם 1 רכב מסוג סובארו B4 בעל ל.ז. 64-686-78 (להלן: "הרכב"). מחסום תאנים הינו מחסום המצוי בין שטח הרשות הפלסטינית לבין ישראל.

3. בהתאם לאישום הראשון, המתייחס לנאשם 1 בלבד, עובר לתאריך 4.3.2018 סיכם הנאשם 1 עם תושב הרשות המכונה "אבו אדהם", כי הנאשם 1 יוביל בעצמו או באמצעות אחרים, כלי נשק מתוך שטח הרשות לתוך שטח מדינת ישראל וימסור את כלי הנשק לתושב שפרעם שזהותו אינה ידועה

עמוד 1

למאשימה (להלן: "האחר") תמורת תשלום של סכום כסף. בהמשך לכך, ביום 4.3.2018 פנה הנאשם 1 לואאל וביקש ממנו להעביר כלי נשק משטח הרשות לתוך ישראל תמורת כסף. הנאשם 1 מסר לואאל את הרכב וכן מסר לו גנרטור על מנת שיחביא בתוכו את כלי הנשק על מנת לאפשר העברתם במחסום. בנוסף, מסר הנאשם 1 את מספרי הטלפון של אבו אדהם על מנת לתאם עימו את מקום קבלת כלי הנשק. בהמשך, בשעה 19:00 לערך, נסע ואאל ברכב מביתו של הנאשם 1 לכיוון המחסום, עבר דרכו, ובסמוך לאחריו פגש שני אנשים מטעמו של אבו אדהם, שזהותם אינה ידועה למאשימה. האחרים קיבלו את הגנרטור מואאל והכניסו לתוכו שני תתי מקלע מאולתרים, שהם כלי נשק שסוגלו לירות כדור שבכוחו להמית אדם, לצורך הסוואתם, והחזירו את הגנרטור ובתוכו כלי הנשק לתוך הרכב. האחרים מסרו לואאל סך של 2,000 ₪ בתמורה להובלת כלי הנשק. לאחר קבלת כלי הנשק, ואאל נסע דרך המחסום, לכיוון ביתו של הנאשם 1, כשהוא מחזיק, נושא ומוביל את כלי הנשק ללא רשות על פי דין, ומסר אותם ואת הכסף שקיבל מהאחרים לידי הנאשם 1. בתמורה להעברת כלי הנשק, קיבל ואאל מהנאשם 1 סך של כ-700 ₪. לאחר קבלת כלי הנשק מואאל, בשעה 22:30 לערך, נסע הנאשם 1 לשפרעם, כשהוא מחזיק, נושא ומוביל את כלי הנשק הראשונים, ללא רשות על פי דין, ומסר אותם לאחר.

4. בהתאם לאישום השני, ביום 6.3.18 פנה הנאשם 1 אל ואאל, בנוכחות הנאשם 2 וסיכם עימו כי ואאל יעביר כלי נשק נוספים מתוך שטחי הרשות לנאשם 1, תמורת תשלום כספי. לצורך כך, מסר הנאשם 1 לואאל את הרכב. ואאל והנאשם 2 נסעו ברכב ופגשו את הנאשמים 3 ו-4 בדליית אל כרמל. ואאל אמר לנאשמים 2-4 שבכוונתו לנסוע לרשות להבאת כלי הנשק והם הביעו הסכמתם להצטרף. בסמוך לשעה 17:00, הנאשמים 2-4 נסעו עם ואאל ברכב לכיוון המחסום, כאשר ואאל נוהג ברכב, הנאשם 2 יושב לידו והנאשמים 3 ו-4 יושבים מאחור. בסמוך לפני המחסום, גילו הנאשמים 3 ו-4 שאין ברשותם תעודות זהות, ירדו מהרכב והמתינו לואאל ולנאשם 2. ואאל והנאשם 2 עברו דרך המחסום, פגשו אדם מטעמו של אבו אדהם, שזהותו אינה ידועה למאשימה, וקיבלו ממנו שני כלי נשק מאולתרים מסוג קרל גוסטב, שסוגלו לירות כדור שבכוחו להמית אדם. כלי הנשק הוחבאו מתחת לכיסאות הקדמיים. ואאל קיבל לידיו מהאחר סך של 2,000 ₪ תמורת העברת כלי הנשק. לאחר קבלת כלי הנשק, ואאל והנאשם 2 נסעו דרך המחסום ואספו את הנאשמים 3 ו-4, כשהם נוסעים ברכב ומחזיקים, נושאים ומובילים את כלי הנשק הנוספים ללא רשות על פי דין. במהלך הנסיעה, ביקש הנאשם 1 מואאל למסור לו את כלי הנשק הנוספים ו-1,200 ₪ מתוך הכסף בביתו של הנאשם 1, כאשר את יתרת הכסף יקבל ואאל כתמורה להעברת כלי הנשק. בהמשך, בשעה 19:45 לערך, בסמוך למחלף עין תות, הוקם מחסום משטרה. שוטרים הורו לרכב לעצור, אך ואאל לא נענה להוראות השוטרים ובכוונה להפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם, האיץ את מהירות נסיעתו עד שבוצע שימוש בדוקרנים וואאל והנאשמים 2-4 נעצרו.

טיעוני המאשימה בסיכומיה

5. לטענת המאשימה, ביום 17.7.18 מסר הנאשם 1 את תשובתו לכתב האישום וכפר במיוחס לו בשני האישומים. ביום 11.12.18 מסר הנאשם 1 תשובה נוספת לכתב האישום וכפר בעובדות האישום

הראשון. הוא הודה בנטען באישום השני אך טען כי העסקה לא הושלמה. ביום 9.5.18 מסר הנאשם 2 את תשובתו לכתב האישום ואישר שביום 6.3.18 נסע עם ואאל והנאשמים 3 ו-4 לתוך שטחי הרשות הפלסטינית אך טען שבזמן שואאל דיבר עם אנשים הוא שוחח בטלפון ולא הבחין במתרחש. ביום 11.12.18 מסר הנאשם 2 תשובה נוספת לכתב האישום וטען שידע בדבר קיומם של הנשקים רק לאחר שהיו ברכב ואינו קשור לעבירת סחר בנשק. עוד טען שהוא מצטער שלא דיווח על הימצאות הנשקים ברכב. הוזכר, כי בסיום שמיעת הראיות בהליך, הודו הנאשמים 3 ו-4 בעובדות כתב האישום, הורשעו ונגזר דינם. צוין כי בפני בית משפט הובאו ראיות המוכיחות מעל לכל ספק סביר, כי הנאשמים 1 ו-2 ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום.

6. באשר לעדותו של ואאל נטען כי ואאל טען ששיקר במשטרה כשהפליל את הנאשם 1 באישום הראשון וכשהפליל את הנאשם 2 באישום השני ובכך שטען שהנאשם 2 נכח בשיחה עם הנאשם 1 ביום 6.3.18 וידע בדבר ביצוע עסקת הנשק טרם היציאה לשטח הרשות הפלסטינית. מאחר שדבריו סתרו את גרסתו במשטרה, הוכרז עד עוין והודעותיו הוגשו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות. נטען שיש להעדיף את גרסאותיו במשטרה, על פני עדותו בבית המשפט. נטען שבעדותו בבית המשפט היה ניכר שהוא רוצה לעזור לנאשמים, תוך ציון שמדובר בחבריו. עוד נטען כי ואאל לא מסר הסבר מניח את הדעת מדוע בחר להפליל את הנאשם 1 במשטרה. מעדותו עלה, שבהגיעם לתוך שטח הרשות הפלסטינית, נפגש עם אחר שמסר לו ולנאשם 2 את הנשקים והוא והנאשם 2 החביאו את הנשקים טרם היציאה מהמחסום מתחת לכסאות הרכב. לדבריו, הנאשם 2 לקח את הנשק השני והחביא אותו מתחת לכסא שלו. באשר להסברו של ואאל לשקרים שמסר כביכול במשטרה, נטען כי הוא טען ששיקר במשטרה כיוון שהחוקרים הראו לו תמונה שהוא מחזיק בשני נשקים ולכן המציא את הסיפור והחליט להפליל את הנאשם 1. עוד טען, כי לא ראה נשק ולא היה נשק וכי רצה "להלביש" על הנאשם 1 תיק. הוזכר, כי ואאל סיפר על הנסיעה לבד בחקירתו והפנה את החוקרים לתמונה שלו מחזיק בשני כלי הנשק וציין שצילם אותה בביתו של הנאשם 1. עוד טען כי הפליל את הנאשם 2 כי לא רצה להשאר לבד בתיק.

7. לטענת המאשימה, הסבריו של ואאל לפיהם החליט להפליל את הנאשמים 1 ו-2 שקריים ואינם מתיישבים עם הראיות בתיק. נטען כי הדבר נובע נוכח חברותם והיחסים ביניהם עובר לאירוע ביום 6.3.18. נטען כי עיון בהודעותיו של ואאל במשטרה מעלה שדובר בחקירות ענייניות, רגועות ומכבדות. נטען כי תחילה הוא הכחיש את כל החשדות נגדו ולאחר מכן ביקש למחוק הכל ולספר את גרסתו המלאה. לדבריו, ביום 4.3.18 נסע לשטח הרשות לתקן גנרטור השייך לנאשם 1 ובהגיעו לביתו של הנאשם 1, שלף הנאשם 1 שני נשקים מתוך הגנרטור. באשר ליום 6.3.18 סיפר שהנאשם 1 ביקש ממנו להעביר כלי נשק משטח הרשות לידי, בנוכחות הנאשם 2, ששמע את הדברים. נטען שלנוכח השקרים בחקירתו בבית המשפט, יש להעדיף את גרסתו במשטרה בנוגע לחלקם של הנאשמים 1 ו-2. המאשימה הפנתה בסיכומיה לחקירות הנאשם במשטרה ת/56- ת/60 ולעיומות שנערך בין ואאל לנאשם 1- שם ואאל אמר בפני הנאשם 1 שבנסיעה הראשונה הוא לא ידע שמדובר בנשקים והנאשם 1 השיב שהוא כן ידע. עוד צוין ואאל שהנאשם 2 נכח בשיחה ביניהם ושמע את תוכנה. נטען שבעיומות בין ואאל והנאשם 2, הטיח ואאל בנאשם 2 שהוא אמר לו שהם הולכים להביא נשקים וכי "יוצאים דרך רביע". עוד אמר ואאל לנאשם 2, כי הוא נכח בשיחה שלו עם הנאשם 1 ושמע את תוכן השיחה.

8. לטענת המאשימה, גרסתו של ואאל בכל הנוגע לנאשמים 1 ו-2 מתיישבת עם הראיות האובייקטיביות בתיק: הודעותיו של הנאשם 1 במשטרה; פלט של כביש 6 בנוגע לנסיעות רכבו של הנאשם 1 בימים 4.3.18 ו-6.3.18 (ת/88); איכון למספר המנוי של ואאל ביום 4.3.18 (ת/41, ת/91); שיחות רבות בין ואאל לרביע בימים 4.3.18 ו-6.3.18 (ת/38, ת/39 ו-ת/91); תמונות של ואאל כשהוא מחזיק בנשקים אליהם הפנה את החוקרים בחקירתו וצוין שצולמו ביום 4.3.18 בבית הנאשם 1; איכון של הנאשם 1 בשפרעם ביום 4.3.18 בשעה 22:27 המתאים להודעת הנאשם 1 לפיה לאחר שקיבל את הנשקים נסע לשפרעם להעבירם לתושב המקום; איכון למספר המנוי של ואאל ביום 6.3.18 (ת/42, ת/91); שיחות האזנות סתר בין הנאשם 1 לואאל ביום 6.3.18 בהם נשמע הנאשם 1 מתדרך את ואאל כיצד לעבור את המחסום, מכיון אותו לאופן ההגעה ומנחה אותו בנוגע לחלוקת הכסף ביניהם; כדור התחמושת שנמצא בכיסו של הנאשם 2 בעת מעצרו ותמונה שנמצאה בנייד הנאשם 2 בה נראה הנאשם 3 כשהוא מחזיק בשני כלי הנשק שנתפסו ביום 6.3.18 שניתן לראות שצולמה ממושב הנוסע, מקום מושבו של הנאשם 2.

9. באשר לעדותו של חאלד זינאלדין - חוקר שביצע מספר פעולות חקירה בתיק, לרבות חקירת הנאשם 1 מיום 7.3.18 אליה מתייחסת טענת הזוטא נטען כי הוגשו באמצעותו ת/9-ת/18 וכי מדובר בעד שהשיב באופן ענייני לכל שאלות ההגנה ויש לתת אמון בדבריו. באשר לעד רס"ב בוטרס רושרוש נטען כי מדובר בחוקר בתיק שביצע מספר פעולות חקירה בתיק ונכח במרבית החקירות של הנאשם 1 וואאל. נטען שעד זה חקר את הנאשם 1 בחקירתו מיום 13.3.18 בה הודה במיוחס לו ואליה מתייחסת טענת הזוטא. הוגש באמצעותו קלסר שסומן ת/22. נטען שיש לתת אמון מלא בדבריו. באשר לעד רס"ב באשיר שאהין- חוקר בתיק, שבאמצעותו הוגשו ת/19-ת/21א', נטען כי הוא השיב בשלילה לשאלת ההגנה שלנאשם 1 הובטחו דברים בתמורה להודאתו בעבירות. נטען שיש ליתן אמון בגרסתו. באשר לעדות רס"מ חיים גנון נטען כי ב"כ הנאשמים ויתר על עדותו והוגשו בהסכמה ת/1-ת/3. עוד צוין שהוגשו בהסכמה דוחות הפעולה של השוטרים שביצעו את המעצר ת/5-ת/8 ות/24. באשר לשלומי אסרף צוין כי הודעתו (ת/4) הוגשה בהסכמה וכי עלה מעדותו שערך חיפוש על גופו של הנאשם 2 ומצא בכיס מכנסיו כדור תחמושת. באשר לדו"ח הפעולה של אלון סופר (ת/65) נטען כי הוא הוגש בהסכמה ובהתאם לדו"ח חיפוש שנערך בבית הנאשם 1 ביום 7.3.18 נמצא פלאפון מסוג HWAUI בצבע לבן. באשר לת/82-ת/86 נטען כי נשמעות שיחות בין הנאשם 1 לואאל המכילות עדכונים ותיאומים כספיים. באשר לפריקות הטלפון הנייד של נאשם 1 (ת/75-ת/81א) עולה כי בפריקת המכשיר נמצאו התכתבויות עם "אבו אדהם" ותמונות אמל"ח (ת/52). באשר לפריקת מכשירו הנייד של הנאשם 2 (ת/79, ת/79א) עולה כי נמצאה תמונה של הנאשם 3 כשהוא מחזיק בשני כלי נשק מסוג קרלו ביום 6.3.18. באשר לפריקת מכשירו הנייד של ואאל (ת/80, ת/80א) נטען כי נמצאו תמונות שלו כשהוא מחזיק בשני נשקים מסוג קרלו, כאשר ואאל הפנה את החוקרים לתמונות וטען שצולמו ביום 4.3.18 לאחר שהביא את הנשקים והעבירם לידי הנאשם 1. צוין שלא ניתן לראות את פניו אך קיימות תמונות נוספות בהן ניתן לראות את פניו, כשהוא לבוש באותם הבגדים. באשר למחקרי התקשורת (ת/91) נטען כי התקיימו ביום 4.3.18 שיחות רבות בין הנאשם 1 לואאל (ת/38, ת/39) וכי ממחקרי התקשורת עולה שהמנוי של ואאל ביום 4.3.18 נמצא בתנועה מכיוון עספיא-דליה לכיוון שטחי הרשות ולאחר מכן נמצא בתנועה הפוכה (ת/41). עוד עולה כי המנוי של הנאשם 1 מאוכן בשפרעם ביום 4.3.18 בשעה 22:27 (ת/40). עוד הפנתה המאשימה לפלט של כביש 6 לגבי רכבו של הנאשם 1 בימים 4.3.18 ו-6.3.18 ולטופס זיהוי

ט.א (ת/73) ממנו עולה שעל גבי הנשקים שנתפסו ברכב נמצאה טביעת אצבע של הנאשם 2.

10. באשר לטענת הזוטא של הנאשם 1 נטען כי הנאשם טען שהודעותיו היו תחת לחץ נפשי קשה, תחת תרופות ותחת הבטחה שאם ימסור להם דברים, יאפשרו לו להפגש עם אשתו ובתו התינוקת. נטען שבחקירתו הראשית בבית המשפט, טען הנאשם 1 ביחס לאישום השני שידע שואל הולך להביא נשקים אך הם לא היו שייכים לו. הנאשם 1 טען שחלקו באישום השני היה לספק את רכבו לשואל ולהעביר את הנשקים לדרוזים בסוריה. הנאשם הכחיש את האירוע ביום 4.3.18 וטען ששיקר לחוקריו בעניין זה. המאשימה הפנתה למסגרת הנורמטיבית של טענת זוטא וטענה שכפי שעולה מעדויות החוקרים חאלד זין אלדין ובוטרוס רושרוש הם דייקו ברישום דברי החשוד והחקירות תועדו בתיעוד חזותי. נטען כי החוקרים הכחישו את טענות הנאשם 1 ושללו את הטענות שהוטחו בהם, כאשר מעדותם עולה שהנאשם 1 הודה מרצונו החופשי והטוב. עוד צוין כי הנאשם 1 טען במהלך חקירתו הנגדית שהחוקר בת/9 איים עליו, טענה שלא הועלתה בשום שלב ואין לה אינדיקציה בחומר החקירה. כאשר הנאשם 1 עומת עם אמרתו ונשאל מדוע ביקש מהחוקר לא לרשום את דבריו, השיב שאינו יודע ואינו זוכר. לאחר מכן טען שהכל תואם בטרם החקירה ולאחר הערת בית המשפט שזה לא נראה כך, טען שהיה תחת השפעת כדורים. נטען שהנאשם 1 נשאל מדוע לא העלה טענות כנגד החוקרים במהלך הארכות המעצר שלו וטען שאמר זאת. כאשר נשאל האם אמר זאת בפני שופטים, השיב שהיה תחת השפעת כדורים ואינו זוכר. עוד טען שאמר לחוקרים "מיליון פעם" שאינו חש בטוב. נטען שהנאשם לא ידע להשיב כיצד ידע למסור פרטים בנוגע לכסף. עוד נטען שהנאשם 1 התבקש להסביר את האמור בת/22 (2) א' שם ביקש מהחוקר להפגש עם אשתו והחוקר הסביר לו שהדבר בלתי אפשרי. הנאשם 1 נשאל כיצד זה מסתדר עם הטענה לפיה הודה כיומיים לפני כן, לאחר שהובטח לו לטענתו להפגש עם אשתו. הנאשם 1 התקשה לספק הסברים. צוין כי הנאשם 1 הועמד על זכותו להיוועץ עם עו"ד והוסברו לו כל זכויותיו. נטען שמעין בהודעות הנאשם 1 עולות התאמות רבות לדברים שנמסרו ע"י ואאל ביחס לאופן ביצוע העבירות, מועד ביצוען וסכומי הכסף, דבר המעיד על אמיתותן. הנאשם 1 לא ידע לתת הסבר כיצד ידע למסור את הפרטים הללו התואמים לתיאור ואאל ולראיות האובייקטיביות בתיק. נטען שאין לתת אמון בעדותו המתחמקת וחסרת ההיגיון ויש לדחות את טענת הזוטא ולהעדיף את גרסת החוקרים חאלד ובוטרוס.

11. באשר לפרשת ההגנה נטען כי הנאשם 1 מסר גרסה לקונית וכבושה ביחס לשני האישומים. ביחס לאישום הראשון, מסר הנאשם 1 שלא היה כל אירוע ולא נעשה שום דבר פלילי. ביחס לאישום השני, מסר הנאשם 1 שהוא ידע שואל הולך להביא נשקים, אולם הנשקים לא שייכים לו. הנאשם 1 הוסיף שהוא עשה זאת לצורך סיוע לדרוזים בסוריה ותרומתו היתה בכך שמסר את רכבו לצורך ביצוע העברת הנשקים בלבד. המאשימה פירטה את תוכן חקירותיו של הנאשם 1 במשטרה מהן עלו פרטים רבים ביחס לפרטי העבירות המיוחסות לו. באשר לגרסת הנאשם 2 נטען כי גרסתו מלאת שקרים וקמצוצי אמת כאשר כל מטרתו להתחמק מאחריות פלילית. לטענתו, הוא לא ידע שהוא מחוץ לגבולות המדינה וסבר כי נסע עם ואאל לנתניה. נטען שגרסתו, כפי שפורטה בהרחבה, הינה בניגוד לממצאים אובייקטיביים ולמבחן השכל הישר, כשאין ביכולתו של הנאשם 2 להעמיד תזה חלופית לזו המרשיעה אותו.

12. באשר לדיון המשפטי הפתה המאשימה לסעיף 29 לחוק, כאשר לטענתה, המבצעים בצוותא משמשים גוף אחד לביצוע המשימה העבריינית והאחריות של כל אחד מהם ישירה. נטען כי לשם ביצוע בצוותא של עבירה, אין הכרח בהיוועדות מוקדמת או בתכנון מראש בין השותפים למעשה. נטען שבעניינו, הנאשם 1 פעל יחד עם ואאל באישום הראשון והנאשמים 1 ו-2 פעלו יחד עם ואאל באישום השני. באשר לעבירת החזקת נשק ונשיאת תחמושת הפתה המאשימה לסעיף 144 לחוק העונשין. נטען שבאישום הראשון הנשקים לא נתפסו ולא ניתן היה לקבל חוות דעת מקצועית בעניינם. נטען שבהתאם לפסיקה, הראיות הנסיבותיות בתיק והנחות המבוססות על השכל הישר, מובילות למסקנה שמדובר בנשקים שבכוחם להמית אדם כמפורט להלן: הן הנאשם 1 והן ואאל ציינו בחקירותיהם במשטרה שדובר בנשקים; ואאל והנאשם 1 קיבלו לידיהם סך של 2,000 ₪ לצורך העברת הנשקים והנאשם 1 העבירם מיד עם קבלתם לידי מואאל; כיומיים לאחר מכן וכפי שעולה מהאישום השני, הועברו באותה שיטה 2 נשקים דומים שנתפסו ועל פי חוות הדעת יש בכוחם להמית אדם ובתמונות ממכשיר הטלפון הנייד של ואאל ניתן לראות את הנשקים שהועברו ע"י ואאל לידי הנאשם 1 ביום 4.3.18. באשר לעבירת הסחר בנשק נטען כי באישום הראשון ואאל הגיע לשטחי הרשות לצורך העברת כלי נשק לידי הנאשם 1. ואאל קיבל את הנשקים והכסף בתמורה והעביר את הנשקים לנאשם 1 שהעבירם לתושב שפרעם. מכאן, נטען שיש לראות בנאשם 1 וואאל כמבצעים בצוותא בביצוע עסקת הנשק ושותפים מלאים בביצוע עסקת הנשק ביום 4.3.18. באישום השני, ואאל והנאשם 2 הגיעו לביתו של הנאשם 1 ונסעו לשטח הרשות, שם קיבלו את הנשקים וסך של 2,000 ₪ בתמורה להעברתם. הנאשם 2 שמע את השיחה בין הנאשם 1 וואאל והיה מודע להעברת הנשקים, נכח במעמד קבלת הנשקים והחביא אחד מהם מתחת למושב הרכב. מכאן, יש לראות בנאשם 2 מבצע בצוותא עם ואאל והנאשם 1.

טיעוני הנאשמים בסיכומיהם

13. לטענת הנאשמים, לא הוכחה אשמתו של הנאשם 1 באישום הראשון מעל לכל ספק סביר ויש לזכותו ולהרשיעו באישום השני, בו הודה. עוד התבקש לקבוע שלא הוכח כל מה שיוחס לו באישום השני בכל הנוגע לעבירת הסחר ולהורות על זיכוי מהעבירה הנוגעת לסעיף 144 (ב) 2 לחוק העונשין. באשר לאישום הראשון, נטען כי הנאשם 1 חזר בו מהודאתו במשטרה והתנהל משפט זוטא. נטען שהודאתו במשטרה לא ניתנה מרצונו החופשי ולא בזמן שהיה שפוי בדעתו. נטען שבמהלך חקירת עדי התביעה, עלו פגיעות חמורות בזכויותיו ובנוסף, הבטחות תמורת הודאה. באשר לעדותו של רס"ב חאלד זין אלדין נטען כי הנאשם 1 בחקירה בה לכאורה הודה, לא הוזרז כדין ולא ניתנה לו הזכות להיוועץ בעו"ד. עוד נטען שהעד לא זוכר מתי החתים את הנאשם על טופס זכויותיו- לפני או אחרי החקירה (עמ' 14 ש' 3). נטען שבעמ' 15 ש' 8 לפרוטוקול אישר העד שהנאשם 1 שהה אצלו כשעה וחצי ללא תיעוד ובעמ' 17 אישר שבדרך מסויימת, גרם לנאשם 1 להודות. צוין כי מעמ' 19 עלה כי הנאשם 1 אמר שמצבו הנפשי קשה ושהוא נוטל תרופות והעד אישר שלקח אותו לבית החולים רק לאחר החקירה. צוין שבחקירתו הראשונה הנאשם 1 הכחיש 1 ורק לאחר הבטחות ואיומים הודה בדברים שלא עשה. נטען שעדותו לא היתה מהימנה ועקבית אלא לקויה ועלה ממנה שאירעו דברים שפגעו בהליך ההוגן.

14. באשר לעדות רס"ב בשיר שאהין נטען כי בעמ' 24 לפרוטוקול הוא אישר שלאחר הודאתו של הנאשם 1 הוא הופגש עם אשתו, דבר המחזק את טענת הנאשם 1 לפיה הובטח לו מפגש עם אשתו במידה ויחשוף מקרה נוסף. באשר לרס"ב בוטרוס רושרוש נטען כי בעמ' 27 לפרוטוקול אישר שהם אפשרו לנאשם 1 לפגוש את אשתו ובתו התינוקת ואף אישר בעמ' 27 שלא דובר בתרגיל חקירה. העד אישר שביום ההובלה וההצבעה לא בדק האם הנאשם 1 נטל תרופות ובעמ' 29 אישר שיתכן והסיפור שסיפר הנאשם 1 על כך שמסר נשק לבחור משפרעם הוא המצאה. באשר לעד ואאל בהא אלדין נטען כי העד הוכרז כעד עוין מאחר שסתר את גרסתו במשטרה בנוגע לאישום השני. נטען שעד זה לא הפליל את הנאשם 1 לעניין האישום הראשון אלא רק לגבי האישום השני. נטען כי האישום הראשון הוא פרי דמיונו של הנאשם 1 ואין ראיה המוכיחה את קיומו.

15. באשר למסגרת הנורמטיבית נטען כי בהתאם לע"פ 5121/98 טור' רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי יש לפסול את הודאת הנאשם 1 מלשמש כראיה, שעה בה נגבתה ללא שהוזהר כדין בפתח חקירתו שזכותו להיוועץ בעורך דין. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה נוספת בהקשר זה ונטען כי הודאתו פסולה, אין כל ראיה מפלילה באישום הראשון, לא נתפס נשק או תיעוד לביצוע וכי הספק פועל לטובת הנאשם 1.

16. באשר לאישום השני נטען כי הנאשם 1 הודה בו והנאשם 2 הודה בסעיפים של החזקה, נשיאה והובלה אך הכחיש את המיוחס לו בכל הקשור לעבירת הסחר, כאשר לדבריו, אין לו קשר לרכישת הנשק והוא ידע על הימצאות הנשקים רק לאחר שהיה ברכב. נטען שחאלד זין אלדין אישר בעדותו בבית המשפט בעמ' 22 ש' 13 שאין קשר בין הנאשם 1 לנאשם 2, דבר המחזק את טענת הנאשם 2 לפיה אינו צד לעסקת הנשק. באשר לעדות ואאל נטען כי הוא השווה את מצבו של הנאשם 2 למצבם של הנאשמים 3 ו-4 כאשר מבחינתו כולם ידעו על עניין הנשק, אולם בשלב מאוחר, לא היו צד לעסקה, אלא ואאל והנאשם 1. באשר לעדות הנאשם 1 ביחס לנאשם 2 נטען כי הנאשם 1 כלל לא הכיר את הנאשם 2 בטרם האירוע ומסר שהנאשם 2 לא שמע את השיחות בינו לבין ואאל ולא ידע על המתוכנן. הנאשם 1 לא הפליל את הנאשם 2 וכך גם הנאשמים 3 ו-4. נטען כי עדויות הנאשמים 3 ו-4 תומכות בגרסאות הנאשם 2, גם לעניין המפגש המקרי של הויכוח על האופנוע והצטרפותם המקרית לנסיעה. באשר לעדות הנאשם 2 נטען כי הוא בחר להודות באמת אך אין לו קשר לנאשם 1 ולעסקיו עם ואאל. נטען שאומנם הנאשם 2 נכנס עם ואאל לשטחים אך לא היה צד לעסקת הנשק שהתבצעה ולא היה לו תפקיד. נטען שעדותו היתה עקבית ומשכנעת. נטען שמצבו לא שונה מהנאשמים 3 ו-4 ולא היתה לו תרומה להשלמת העסקה. נטען שעצם היותו ברכב וידיעתו על הנשקים, מעידה על ביצוע עבירה של החזקה, נשיאה והובלה אך לא על עבירת סחר. נטען שאין ראיה שמוכיחה את מעורבותו בעסקת הנשקים או קבלה מאדם מסוים או תרומה. נטען שנטל ההוכחה של הנאשם שונה מנטל התביעה.

דין והכרעה

17. הנאשמים 3 ו-4 הודו בעובדות כתב האישום, הורשעו בעבירות שיוחסו להם ודינם נגזר. כפי שצוין לעיל,

הנאשם 1 מודה בעובדות כתב האישום השני והנאשם 2 מודה בעבירת ההחזקה, נשיאה והובלת הנשק אך שולל את עבירת הסחר באישום השני.

האישום הראשון- הנאשם 1- טענת הזוטא

18. הנאשם 1 הודה במשטרה בעבירות המיוחסות לו. בתשובתו לאישום, טען באמצעות ב"כ שהיה תחת לחץ נפשי קשה מנשוא וכי הוא מטופל נפשית ונוטל תרופות כדרך קבע. עוד נטען כי יש צורך באשפוז המידי (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 5-7).

ביום 21.6.18 הגיש ב"כ הנאשם הודעה לבית המשפט המפרטת את עיקר נימוקי טענת הזוטא. לטענתו, עת הודאתו של הנאשם 1 הוא היה תחת השפעות תרופות קשות שהוא נוטל דרך קבע נוכח מצבו הנפשי. נטען שהנאשם 1 הכחיש תחילה את הטענות כנגדו אך כשהוסבר לו שאם יפרט בפני החוקרים אודות עבירות הנשק שביצע, יתאפשר לו להפגש עם אשתו ובתו התינוקת. נטען שבעקבות כך, אימץ חלק מדבריו של ואאל ומסר הודאה שאינה אמת. נטען שבעקבות הודאה זו, אפשרו החוקרים לנאשם להפגש עם אשתו ובתו התינוקת. נטען שהלחצים התווספו למצבו הנפשי של הנאשם שאף היה תחת השפעת תרופות מטשטשות שפגעו בכושרו התפקודי וההחלטי.

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם 1 שלא התקיים שום אירוע ביום 4.3.18 וכי בחקירתו במשטרה טען אחרת נוכח היותו תחת השפעת תרופות ונוכח ההבטחות שניתנו לו, כלשונו-

"ש. ובקשר לאישום הראשון למה אתה מכחיש?"

ת. לא היה ולא עשיתי, הייתי בחקירות, הייתי מטופל ואני עדיין מטופל פסיכיאטרית, כל יום הייתי יורד לרמב"ם למחלקה פסיכיאטרית. כשהייתי בחקירות הייתי על כדורים, אמרו לי להגיד להם מה עוד עשיתי וניקה אותך לאשתך ולבת שלך ותראה אותם ותיתן לנו את הטלפון שלך, אמרתי בסדר וזרמתי איתם ואמרתי את זה שקר, לא אמרתי את זה אורגינל, לא עשינו ולא כלום. אמרתי אין לי בעיה אני אגיד לכם אבל קחו אותי הביתה ולקחו אותי הביתה באותו יום ואז אמרתי כן עשיתי את זה, אבל לא היה כלום" (עמ' 80 לפרוטוקול ש' 5-11).

19. סעיף 12 (א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי **"עדות על הודיית הנאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודיה ובית המשפט ראה שההודיה היתה חופשית ומרצון"**. מכאן, יש להכריע בשאלה האם הודאתו של הנאשם 1 במשטרה נבעה מרצונו החופשי או מאמצעים פסולים כטענת ההגנה. מבחן קבילות ההודאה נקבע בע"פ 115/82 האיל מועדי ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לח (1), 197 ולפיו יש ראשית להכריע האם הופעלו אמצעים פסולים על הנאשם 1 ושנית, האם חרף אותם אמצעים פסולים, ההודאה שניתנה

עמוד 8

ניתנה מרצון חופשי. מכאן, שיש להוכיח קשר סיבתי בין אותם אמצעים פסולים שהופעלו, למתן ההודאה שלא מרצונו החופשי של הנאשם 1.

מעדות החוקרים חאלד זין אלדין (להלן: החוקר חאלד) ובוטרוס רושרוש (להלן: "החוקר בוטרוס") עלה כי דייקו בדברי הנאשם 1 בחקירותיו וכי החקירות מתועדות בתיעוד חזותי. החוקרים שללו את טענות הנאשם 1 וטענו כי הנאשם 1 הודה מרצונו הטוב והחופשי.

בעדותו של חאלד בבית המשפט עלו הדברים הבאים ביחס לאותן הבטחות שלכאורה ניתנו לו:

"ש. יש טענה של הנאשם מס' 1 שעונה לשם רביע סג'ים, שחקרת אותו, כי הובטחו לו דברים במהלך ניהול החקירה. מה יש לך לומר?"

ת. זה לא נכון. אני לא הבטחתי לו, ולא שמעתי שאף אחד הבטיח לו. החקירות מתועדות".

חאלד התייחס גם לטענות הנאשם 1 לפיו אומים ע"י החוקרים כדלקמן:

"ש. יש טענה של רביע כי הוא אומים ע"י החוקרים במהלך חקירתו, ולכן הוא הודה במיוחס לו.

ת. זה לא נכון. אני לא אימתי עליו ולא שמעתי שאף אחד איים עליו, אפילו אני אישית אמרתי לו מספר פעמים שהוא הולך לקבל כלא על התיק הזה, לא משנה מה יהיה, וזה אמור להיות מתועד" (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 26-32).

ובהמשך-

"ש. לא היה מקרה שאתה הצעת עזרה תמורת הודאה?"

ת. הוא ביקש ממני עזרה. אמרתי לו במפורש שאני לא יכול לעזור לו, שרק הוא יכול לעזור לעצמו. גם בהקלטה אני חושב שאתה תראה ותשמע את זה" (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 24-26).

ועוד-

"אמרתי לו "ככה או ככה אתה תקבל, יש מלא ראיות בתיק"... אמרתי לו שמצבו לא טוב, נכון" (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 20-23).

החוקר חאלד נשאל בחקירתו הנגדית בבית המשפט האם לא אמר לנאשם 1 שהוא עומד "לחטוף 10 שנים בפנים" והשיב-"אני לא זוכר שאמרתי דבר כזה, יכול להיות שאמרנו לו איזה עונש מקבלים על עבירות כאלה ואחרות, אבל אני לא זוכר, וגם לא קובע כמה הוא מקבל. לא אני, ולא החוקרים האחרים. יכול להיות שהסברנו לו מה גובה העונש, יכול להיות גם שהוא שאל" (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 26-29).

עוד נשאל מדוע הובטח לנאשם 1 עונש קל אם יודה והשיב-"לא הבטחתי לו דבר כזה. אני לא שופט. אין מצב שהבטחתי דבר כזה. יתכן שאמרנו לו "אם תספר את האמת זה יקל עליך". זה כן".

החוקר חאלד שלל שהבטיח לנאשם 1 להפגש עם בני משפחתו בתמורה לאותה הודאה, כלשונו-

"ש. האם הבטחת לרביע שהוא יפגוש את אשתו והתינוקת?"

ת. אני? לא, חד וחלק" (עמ' 19 לפרוטוקול ש' 13-17).

החוקר חאלד דחה את טענת הנאשם 1 לפיה בתשאול הלא מצולם התקרב אליו עם האצבע ודפק על השולחן ואמר לו "אם לא תשתף איתי פעולה ומה שנסגור אני ואתה עכשיו לפני החקירה אתה לא תגיד בחקירה, אתה תקבל 10 שנים". חאלד השיב-"אין מצב. דברתי איתו, כן. אבל בצורה כזאת? אין מצב" (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 1-4).

עוד העיד חאלד ביחס לזכות הנאשם 1 להיוועצות-

"ש. אני מפנה אותך לת/9, מיום 07.03.18, בשעה 17:50, החקירה של רביע סג'ים. למה לא הסברת לנאשם כי זכותו להתייעץ עם עוה"ד?"

ת. לפני החקירה היה תשאול, וחלק גדול מהתשאול מוקלט. הוסבר לו לפני שהתחלנו את ההקלטה, וגם לאחר מכן הוסבר לו.

ש. מה הוסבר לו?

ת. גם לפני תחילת ההקלטה בתשאול, וגם אחרי תחילת ההקלטה בתשאול, וגם פה אני מאמין שבתמלול אמרתי לו "זכותך להתייעץ עם עוה"ד". גם בחקירה כשהוא נחקר ע"י בוטרוס, גם הוא הסביר לו את הזכות. לפני החקירה הזו אמרנו לו לפחות שלוש פעמים שיש לו זכות להתייעץ עם עוה"ד, וזה הוקלט לפחות פעמיים.

ש. אני לא שואל על החקירה של בוטרוס.

ת. אני אומר לך כמה פעמים אמרנו לו את זה באותו יום. לעניין החקירה הספציפית הזו, בתחילת התשאול בוודאות אמרתי לו שזכותו להתייעץ עם

עוה"ד, זה אמור להיות במזכרים ובתמלול.

- ש. אני אומר לך שאני צפיתי בסרטון. אתה עברת על הזכויות שלו באופן מהיר, אך לא שאלת אותו מפורשות אם הוא מעוניין להתייעץ עם עוה"ד.
- ת. יכול להיות שלא שאלתי אותו בצורה מפורשת, אבל אמרתי לו שיש לו את הזכות, בין אם זה בדרך כזו או אחרת. יכול להיות שלא שאלתי את השאלה הזו ספציפית, כי זה היה בדיוק אחרי חקירה. נתתי לו את הזכות.
- ש. אני מבין ממך שכאשר נחקר בן אדם ע"י חוקר מסוים, ואחרי כמה זמן באותו יום הוא נחקר ע"י חוקר אחר, אין צורך להסביר לו את הזכויות שלו ולשאול אם הוא מעוניין להתייעץ עם עוה"ד?
- ת. לא. אני נתתי לו את הזכות הזו לפחות פעמיים אחרי שהוא נחקר לראשונה. לפני שהוא נחקר מקריאים לו את הזכויות שלו, וגם במקרה הזה, אמרתי לו שיש לו זכות להתייעץ עם עוה"ד לפחות פעמיים.
- ש. למה אתה כל הזמן מפנה לכך שבטורס הסביר לו? מה זה קשור?
- ת. אז אני עוזב את החקירה של בטורס. אני אישית לפני החקירה שלי לפחות פעמיים הסברתי לו את הזכות הזו.
- ש. מתי החתמת אותו על הטופס של הזכויות? לפני החקירה, או אחריה?
- ת. זה אני לא זוכר, אבל הקראתי לו את הזכויות, בטוח, לפני.
- ש. אם אני אומר לך שבוודאות אתה החתמת אותו, מבלי שהוא קרא את המסמכים, אחרי שהוא סיים את החקירה שלו?
- ת. יכול להיות, אני לא זוכר, אבל הזכויות שלו הוקראו לו לפני החקירה" (עמ' 13 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 14 ש' 7).

ובהמשך-

- "ש. איך אני יכול להיות בטוח שהוא קיבל את הזכויות שלו לפני התשאול שלא היה מוקלט?
- ת. רשם במזכר. אני שוטר, אין לי אינטרס לשקר" (עמ' 15 לפרוטוקול ש' 27-28). החוקר חאלד הודה שיתכן והדבר לא נרשם אך "נאמר לו בוודאות" (עמ' 15 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 16 ש' 3).

החוקר חאלד שלל שלא הקריא לנאשם את זכויותיו ובנוגע לחקירה הראשונה טען שחקירתו היתה בהמשך לחקירת השוטר בוטרוס ודובר בהמשך החקירה ברצף (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 18-15, עמ' 20 ש' 26-21). זה המקום לציין כי החוקר חאלד השיב לכל השאלות שנשאל בחקירתו הנגדית בצורה עניינית ועקבית. עדותו היתה מהימנה בעיני ועלה ממנה כי הודאת הנאשם 1 ניתנה מרצונו החופשי וכי לא הובטחו לו דברים כנטען והוא אף לא אוים ע"י מי מהחוקרים שנטלו חלק בחקירה כפי שטען.

20. גם החוקר רס"ב באשיר שאהין, תמך בעדות החוקר חאלד. שאהין אישר בעדותו שהנאשם 1 נפגש עם אשתו במהלך ההובלה וההצבעה בביתם. כאשר נאמר לו שהובטח לנאשם 1 שאם יודה ויצביע על עבירה נוספת הוא יזכה לראות את אשתו והילדה, השיב-**"אין כזה דבר"** (עמ' 24 לפרוטוקול ש' 21-13).

21. מעדותו של החוקר בוטרוס עלה כי בתחילת כל חקירה הוא מקריא לנאשם את זכויותיו, לרבות זכות ההיוועצות בעו"ד וזכותו לשמור על שתיקה ואף מאפשר לחשוד להתקשר/להפגש עם בא כוחו במקרה הצורך (עמ' 25 לפרוטוקול ש' 23-19). החוקר בוטרוס פירט בחקירתו הנגדית אודות מצבו של הנאשם 1, טען שהנאשם 1 במהלך החקירות לא התבייש לבקש דברים כשהיה צורך וטען שבמידה והיה מבקש להפסיק את החקירה, היו עוצרים וכראיה הנאשם 1 נלקח לטיפול רפואי (עמ' 26 לפרוטוקול ש' 31-24) (במאמר מוסגר אציין כי דבריו מתיישבים עם העולה מחקירות הנאשם 1 המבקש אוכל, שתייה, הפסקות והחוקרים נענים לבקשותיו כפי שאף יפורט בהמשך).

החוקר בוטרוס אישר בעדותו שהנאשם 1 פגש ברעייתו ובתו התינוקת לאחר ביצוע ההצבעה. הוא נשאל האם הדבר הובטח לנאשם 1 והשיב-**"לא, לא הבטחתי. מן הסתם הרי הוא הלך להצביע על איך שהגענו לבית...הוא ביקש ואשתו היתה בבית וגם הבית, אנו היינו שישה חוקרים ובלשים ואפשרנו לו להתקרב לאשתו"** (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 27-25).

החוקר בוטרוס נשאל בעדותו כיצד התרשם מהנאשם 1 במהלך חקירותיו והשיב-**"הוא אמר לי שבאמת היה צלול ודיבר לעניין ולא ראיתי שהוא מוסר דברים שלא בהקשרם וכל פעם שביקש כל מיני דברים זה בוצע, שינה פעם או פעמיים את הגרסה שלו וזה מתועד ומצולם. אני חושב שמסר את דבריו מרצונו הטוב והחופשי"** (עמ' 29 לפרוטוקול ש' 21-17).

עדותו של החוקר בוטרוס היתה אמינה ומהימנה בעיני ולא התרשמתי כי נקט באי אלו אמצעים פסולים ביחס לחקירת הנאשם 1. בוטרוס שלל שניתנו הבטחות כלשהן לנאשם 1 והסביר שהסיבה שניתנה לנאשם 1 האפשרות לפגוש באשתו נבעה מכך שבמסגרת ההובלה וההצבעה הם הגיעו לביתו של הנאשם 1 והיא נכחה במקום עת שהתה בבית באותה העת. עוד עלה מעדותו כי הודאת הנאשם ניתנה מרצונו הטוב והחופשי.

מעיון בהודעות הנאשם 1 במשטרה לא התרשמתי כי הופעלו עליו אמצעים פסולים או לחצים ע"י מי מהחוקרים,

להיפך. בתחילת כל חקירה הובהרו לנאשם 1 זכויותיו והוא אף ציין בחלקן ששוחח עם עו"ד מטעמו. בנוסף, החוקרים סיפקו לנאשם 1 את הכדורים שנוטל כשביקש ואף כאשר ציין בפניהם שאינו חש בטוב, הציעו לו אוכל ושתייה, ואף להפסיק את החקירה או לפתוח חלון (ראו לדוגמא עמ' 37-38 לחקירה מיום 16.3.18).

זאת ועוד, לתיק המוצגים הוגש טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה, עליו חתומים הנאשם 1 והחוקר חאלד ובמסגרתו מאשר הנאשם 1 שהובהר לו שזכותו לא לומר דבר וכן להיוועץ בעורך דין בטרם חקירתו. יוער, כי אומנם חאלד לא זכר אם החתים את הנאשם על גבי הטופס בטרם החקירה או לאחריה, אך עמד על כך בעדותו שהקריא לו את זכויותיו בטרם החקירה ב"וודאות" ו"לפחות פעמיים".

מת/10- חקירתו של הנאשם 1 שנגבתה באמצעות החוקר חאלד ביום 11.3.18 עולה כי ראשית, נמסר לנאשם כי זכותו להיוועץ בעו"ד טרם החקירה והנאשם 1 משיב כי שוחח עם עורך דינו (עמ' 2 ש' 5-1). לאחר מכן החוקר חאלד שואל לשלומם של הנאשם 1 שמשיב לו "ברוך השם" (עמ' 2 ש' 6-7). החוקר חאלד שואל את הנאשם 1 האם הוא חקר אותו בחקירתו הקודמת והנאשם 1 משיב בחיוב. עוד שואל החוקר חאלד "אני אמרתי לך שאם אתה תספר את האמת אתה תשתחרר?" והנאשם 1 משיב-"א, אני הבנתי ממך שאם אני אדבר שאני מודה ושאני אקל על עצמי, ואני מהפחד חשבתי שאני אלך הביתה, אני הייתי מפחד". עוד נשאל הנאשם 1 האם "בוטרוס החוקר שחקר אותך לפני אמר לך שאתה תלך לבית?" והשיב-"הוא לא אמר לי שאני הולך הביתה, דווקא הייתי קצת עירני עם בוטרוס, אבל פה שישבתי עם הקצינה אתם אמרתם לי 10 שנים ואני התחלתי לרעוד ולפחד" (עמ' 3 לת/10 ש' 49-42). בהמשך, החוקר חאלד מטיח בפניו-"אבל אני לאורך כל החקירה אמרתי לך שאתה תשב כלא בלי שום קשר על התיק הזה" והנאשם 1 השיב-"לא הייתי מבין, הייתי אחרי 7 כדורים..." (עמ' 3 לת/10 ש' 53-52).

מת/17- זכרון דברים שערך החוקר חאלד ביום 14.3.18 עולה כי בתאריך זה "לאחר שהבנתי שהחשוד ככל הנראה רוצה להודות וטרם הודאתו ולאחר הפעלת ההקלטה בחדר החקירות הזהרתי אותו בשנית שכל מה שאומר עשוי לשמש ראיה נגדו בבית המשפט והתחלתי להסביר לו שיש עליו מלא ראיות וכי אף אחד לא יכול לעזור לו חוץ ממנו, בשלב מסוים החשוד התחיל להגיד לי שהוא רק הסיע פעמיים נשקים מסוג קרלו תמורת 2000 ₪, במהלך התשאול החשוד ביקש ממני לעזור לו ואני הסברתי לו שאף אחד לא יכול לעזור לו וכי רק הוא יכול לעזור לעצמו, החשוד מסר לי כי בהתחלה הנשקים היו לשיחים (צ"ל לסורים? ד.פ) ואחרי זה מסר לי כי הוא שלח את ואלל להביא את הנשקים, החשוד מסר כי עשה זאת בגלל המצב הכלכלי שלו ואמרתי לו שאני לא מבטיח לו כלום ובשלב מסוים פתחתי עדות והזהרתי בפעם השלישית את החשוד וגביתי הודעתו". יוער, כי מת/18- מזכר נוסף בנוגע לנאשם 1, עולים דברים דומים.

מת/35 עולה כי ביום 13.3.18 יצא הנאשם 1 להובלה והצבעה בהסכמתו. מהמזכר עולה כי בפרעם הצביע הנאשם 1 על ביצוע העסקה הראשונה, סמוך לתחנת הדלק פז והשנייה, בעוספיא, שם הוביל הנאשם 1 לביתו ואף נתפס מכשיר האייפון שלו. יצוין כי ההובלה וההצבעה תועדה באמצעות מצלמה משטרתית. מת/37 עולה כי ביום 4.3.18 בוצעו שתי שיחות ממכשירו של הנאשם 1 למנוי מס' 053-9902938 המשוך לאדם שאינו מזוהה,

בסמוך למפגש בתחנת הדלק פז בסביבות השעה 22:30 (עליה הצביע הנאשם 1 במסגרת ההובלה והצבעה). צוין כי מחקירת הנאשם 1 עלה כי מסר את הנשקים לאדם בשם "עלי" בשפרעם. עוד צוין כי המנוי הנ"ל אכן בשפרעם בין התאריכים 4-5.3.18 אך לא ניתן היה לאתר את זהות בעלי המנוי. עוד עלה ממצאי פריקת מכשירו הנייד של הנאשם 1 מסוג HUAWEI (דו"ח תפיסה ת/65) עולות התכתבויות עם אדם בשם "אבו אדהם" וכן תמונות אמל"ח (ת/52).

עוד אציין כי ממחקר התקשורת ת/38 עולה כי התקיימו שיחות רבות בין ואאל לנאשם 1 בתאריכים 4.3.18 ו-6.3.18 (22 שיחות ביום 4.3.18 ו-47 שיחות ביום 6.3.18) המלמדות על הפעילות הענפה במועדים אלו. ממחקרי התקשורת עולה כי ואאל נמצא ביום 4.3.18 בתנועה מכיוון עספיא- דליה לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית ולאחר מכן בתנועה הפוכה (ת/41), בעוד שניידו של הנאשם 1 מאוכן בשפרעם בשעה 22:27 (ת/40).

מת/88- פלט מעברים של כביש 6 עולה כי רכבו של הנאשם 1 נסע בכביש 6 בתאריכים 4.3.18 ו-6.3.18.

גם מת/52 עולה כי ישנן הרבה שיחות ותמונות הקושרות את הנאשם 1 לסחר באמל"ח. מת/54 עולה כי התקיימה שיחה בין הנאשם 1 לבין מנוי 0504660308 השייך לאבו אדהם, דבר התואם את המידע שמסר בחקירתו.

22. בהודעה מיום 7.3.18, הודעתו הראשונה של הנאשם 1 הוקראו לנאשם 1 זכויותיו והוא השיב שהבין ושאינו מעוניין להיוועץ בעו"ד. בחקירה זו הכחיש הנאשם כל קשר למיוחס לו בכתב האישום. בהודעה נוספת מיום 7.3.18 (ת/9) הודה הנאשם 1 בכל המיוחס לו בכתב האישום בנוגע לאישום הראשון. הנאשם 1 הסביר שלפני כשנתיים התדרדר מצבו הכלכלי, בעקבות חובות שצבר אביו ובגינם הוטלו עליו עיקולים. הנאשם 1 פירט בנוגע לאישום הראשון כדלקמן:

"לפני כחודש קיבלתי טלפון לטלפון שלי מבחור בשם אבו אדהם שמו פארס ממחנה פליטים משהו מהשטחים שאני אעשה עסקה, שאסיע נשק קרלו מאזור תחנת דלק איפה שאמרתי לך בשטחים לשפרעם, קיבלתי שלוש אלף שקל זה היה פעם ראשונה זה היה יום ראשון האחרון, הפעם השניה זאת של ואאל, לפני יומיים חייג אלי אבו אדהם אמר לי שיש עוד הפעם יש עוד נסיעה הכוונה עוד נגלה של קרלו, שאל אותי אם אני אעשה אותה אמרתי לו שאני חולה ולא יכול לבוא וכי אני לא מרגיש טוב בכלל, היה לידי ואאל אמר לי שהוא יצא והוא יצא זה מה שקרה". בהמשך, סיפר הנאשם 1 שואאל נטל את הרכב שלו. הנאשם 1 פירט אודות העסקה הראשונה כדלקמן-**"יום ראשון האחרון, בשעה 15:00 יצאתי מהכפר לאותו מקום עוברים מחסום גבארה עוברים אותי בעשר דקות נסיעה ומגיעים לצומת תי ואז שמאלה ואז אחרי 5 דקות יש תחנת דלק שם עוצר ובא רכב אופל לבן והיה ברכב איש מבוגר וזה לא אבו אדהם זה העובד שלו הוא מסר לי נשק קרלו ואני נסעתי בו לכיוון שפרעם, הגעתי לשפרעם בשעה 21:00 או 21:30 לאזור תחנת הדלק פז, עמדתי אחרי התחנת דלק בעשר מטר בא הרכב השני מסוג מזדה אופל ונתתי לו את זה".** הנאשם 1 טען שנתן את הנשק לבחור בשם עלי אליו הפנה אותו אבו אדהם,

אותו הכיר כשתיקן את רכבו שם באזור. הנאשם 1 השיב שהחביא את נשק הקרלו מתחת למושב הנהג וקיבל עבור העברתו סך של 2,000 ₪ מאבו אדהם (עמ' 2 לת' 9 ש' 4- עמ' 3 ש' 53). באשר לאישום השני, סיפר הנאשם 1 שהוא אמור היה לקבל סך של כ-1,000 ₪ וואאל סך של כ-1,000 ₪. הנאשם 1 השיב שואל נסע להביא נשק קרלו, אותו אמור היה להעביר לעלי בשפרעם. הנאשם 1 השיב שביצע עסקאות בנשק רק בשתי הפעמים הללו וככל שידוע לו וואאל ביצע רק את העסקה הנוכחית (עמ' 5 לת' 9 ש' 102-105). הנאשם נשאל מדוע החליט כעת לספר את האמת והשיב-"כי אני רוצה לנוח, לא רוצה לחיות ככה חיים מגעילים" (עמ' 5 לת' 9 ש' 129-130). בהמשך הביע חרטה כאשר נשאל אם הוא מצטער על מעשיו והשיב-"כן, הרבה, לא רוצה לחזור על זה, ורוצה לסיים עם זה". הנאשם 1 ביקש שיתחשבו בו (עמ' 6 לת' 9, ש' 136).

23. בחקירה מיום 11.3.18 כפר הנאשם 1 במיוחס לו וטען שהוא מטופל פסיכיאטרית וסבר שאם ידבר ישוחרר לביתו (ת' 10, ת' 10 א).

24. בחקירה מיום 13.3.18 (ת' 22) ביקש הנאשם 1 להפסיק את החקירה והודה כי בפעם הראשונה היה השולח ושלח את וואאל להביא שני נשקי קרלו מהשטחים מאבו אדהם אותם העביר לתושב שפרעם ליד תחנת דלק פז וואאל קיבל כאלף ₪ בגין העברה זו. נטען שבפעם השנייה וואאל היה אמור להביא שני נשקי קרלו וכל אחד מהם היה אמור לקבל כאלף ₪ אך הם נתפסו. עוד טען הנאשם 1 כי מספר הפלאפון של הבחור תושב שפרעם נמצא במכשיר הפלאפון שלו שלא נתפס מסוג אייפון 7. הנאשם 1 אף התנצל על מעשיו וביקש סליחה על שעשה "שידוך" (עמ' 4-5 לחקירה מיום 13.3.18).

לאחר מכן, בוצע עימות בין הנאשם 1 לוואאל. הנאשם 1 הטיח בואאל שהוא משקר וידע שהוא הולך להביא נשקים בפעם הראשונה. באותו עימות מודה וואאל שהנאשם 2 שמע שבכוונתם לנסוע להביא נשקים (עמ' 68 לחקירה מיום 13.3.18 ש' 12-5, עמ' 69 ש' 24-25). גם הנאשם 1 אישר שהנאשם 2 שמע על כוונתם (עמ' 69 ש' 27-32).

25. בחקירה נוספת מיום 16.3.18 שוב חזר בו הנאשם 1 מהודאתו וטען ששלח את וואאל לצורך תיקון גנרטור בלבד (ת' 22 (3)).

הנאשם 1 לא ידע להשיב בעדותו בבית המשפט כיצד ידע למסור פרטים שעלו גם מחקירתו של וואאל, ומסר תשובות לקוניות דוגמת שאינו יודע או זוכר, למשל:

ש." כשאתה פה מספר לחוקר על האירוע אתה גם מסביר לו איך בדיוק מגיעים למקום של איסוף הנשק, אתה אומר לו "איפה מחסום שבארה, בצד שמאל יש תחנת דלק אתה עוצר שם..." מאיפה לך כל הדברים האלו? ניחשת?

ת. כן. אני מספר סתם.

ש. מה יש לך להגיד על זה שהפרטים האלה שמסרת הם נכונים, שם המקום של

איסוף הנשק?

- ת. כי אני מכיר את המקומות שם, אני הייתי הולך לשם פעם בחודש.
- ש. אבל איך ידעת שבאמת העברת הנשק הייתה שם? אני מדבר על המקרה השני.
- ת. לא יודע. אני אמרתי מהתחלה שידעתי שהוא הלך להביא נשק.
- ש. הרי על השני היום אתה אומר שהוא רק ביקש ממני את האוטו, ידעת שזה נשק אבל אתה לא קשור לסיפור, אבל פה אני רואה שאתה מכוון את החוקר ומסביר בדיוק לאיפה וואל מגיע וזה נכון, איך אתה מסביר את זה?
- ת. לא יודע.
- ש. אתה יודע שוואל הכווין בדיוק לאותו מקום?
- ת. לא.
- ש. אז אני אומר לך. אני מפנה אותך לדקה 07:15 שם החוקר אומר לך שהוא לא צריך את העזרה שלך ואתה תעזור לעצמך, לא משנה לי גם אתה תשב 10 שנים. זה מתואם?
- ת. לא, אני לא יודע.
- ש. אתה ממשיך ואומר לחוקר שהגיע פעם רכב אופל, אתה תביא לו אותם אדם בשם אבו אדהם ושמו פארס, אתה זוכר את זה? (07:15).
- ת. לא זוכר את זה" (עמ' 86 לפרוטוקול ש' 16 - עמ' 87 ש' 12).
- ובהמשך-
- ש. אתה בחקירה הזו עם וואל אתה אומר לו שפעם קודמת זה היה לפני שבועיים או שבוע שפגשת את הבחור משפרעם ואתה אומר לו שזה היה ביום ראשון?
- ת. אני לא זוכר.
- ש. אם אתה מסתכל בלוח שנה 4.3.18 יוצא יום ראשון, רוצה להגיד לי שזה במקרה?
- ת. אני לא יודע.
- ש. ואז אתה ממשיך ואומר לו שיום ראשון לפני חמישה ימים ולא מציין תאריך בכלל, והתאריך הזה הוא בדיוק התאריך כפי שמסר גם וואל, איך אתה מסביר את זה?
- ת. לא יודע" (עמ' 91 לפרוטוקול ש' 19-12).

בהמשך, לא ידע הנאשם 1 להסביר כיצד ידע לנקוט באותו סכום כסף שנתפס אצל וואל, כדלקמן:

עמוד 16

י"ש. אבל מי שמקבל כסף לפי מה שעלה זה אתה וואל קיבלתם כסף?

ת. אני לא קיבלתי שום כסף.

ש. וואל שנכנס באירוע ב-6.3 נתפסו אצלו 2000 ₪ ?

ת. אני לא יודע מזה שום דבר.

ש. אצל וואל נתפס סכום בסך 2000 ₪ ואתה בחקירה הראשונה שלך מסרת שהעברת הכסף הייתה תמורה 2000-3000 ₪, ניהשת?

ת. לא זוכר.

ש. אתה אמרת שהייתם מקבלים 2000-3000 ₪ תמורת העברת הנשק מתוך השטחים לאנשים בישראל וקיבלתם על זה 2000 ₪, זוכר שאמרת את זה?

ת. לא זוכר.

ש. אני אומר לך שאמרת את זה.

ת. אני לא זוכר שאמרתי את זה" (עמ' 89 לפרוטוקול ש' 7-18).

ועוד בהקשר זה- "לשאלת בית המשפט איך ידעתי למסור פרטים על הכסף אני משיב שאני לא יודע" (עמ' 95 לפרוטוקול ש' 10-11).

י"ש. למרות שאתה לא זוכר דברים, אתה מסכים איתי שפרטים כמו מסירת מקום, סכומי כסף אתה לא יכול לנחש נכון, אתה מסכים איתי?

ת. (העד מהנהן בחיוב) " (עמ' 97 לפרוטוקול ש' 6-8).

ועוד- י"ש. אני משמיע לך את שיחה מס' 32. לגבי האירוע הראשון ב-4.3.18 שאתה לא מודה, גם אתה וגם וואל אמרתם בגרסאות שלכם שוואל הביא לך את הנשקים, אתה לקחת אותם בשעות הערב והלכת איתם לשפרעם ומסרת לבחור בשם עלי. אתה המצאת את זה נכון?

ת. אני אמרתי כן.

ש. אז איך וואל מסר בדיוק אותו דבר?

ת. תשאל אותו.

ש. וואל אומר שזה מה שהיה?

ת. תשאל את וואל.

ש. וואל אומר שזה מה שאתה אמרת לו? אמרת דבר כזה לוואל?

ת. לא.

ש. אני מסתכל בפלט שיחות שלך. אתה מאוכן בעוספיה בשעה 21:48. בשעה 22:24 אתה נמצא בצומת צורף, אתה יודע איפה זה?

ת. לכיוון שפרעם.

ש. בשעה 22:27 אתה נמצא בשפרעם ומשוחח עם מספר בלתי מזוהה, נניח והמצאת עכשיו שזה לא עלי ולא שום דבר, עם מי דיברת?

ת. לא זוכר עם מי דיברתי בכלל.

ש. היית אמור להעיד היום, לא היה חשוב לך לברר עם מי דיברת כדי לשכנע אותנו?

ת. לא זוכר עם מי דיברתי, באתי להעיד את האמת ואני לא זוכר עם מי דיברתי.

ש. איך אתה מסביר שאתה מאוכן בשפרעם, אתה אומר הייתי בשפרעם וואל אומר שהיית בשפרעם, איך אתה מסביר ששלושת הדברים האלה מעידים על זה שהיית בשפרעם וזה מסתדר עם גרסתו של וואל?

ת. וואל אולי ידע שיצאתי לשפרעם אבל הוא רצה לתפור לי תיק. לשאלת ביהמ"ש האם אני יכול להגיד משהו שיראה שלא הייתי בשפרעם אני משיב שכן הייתי בשפרעם אבל לא העברתי שום דבר. אולי הייתי בשפרעם אבל אני לא עשיתי העברה לא עשיתי כלום שם. אני אומר את האמת, לא היה כלום, אולי הייתי בשפרעם אבל לא עשיתי" (עמ' 106 לפרוטוקול ש' 17 - עמ' 107 ש' 17).

בחקירתו, טען הנאשם 1 שיש לו קרובי משפחה בשפרעם והוא הולך לשם כל יום "פעמיים-שלוש" (עמ' 91 לפרוטוקול ש' 22-20). כאשר נשאל בהמשך, כמה זמן היה אצל קרובי משפחתו בשפרעם, השיב- "אני פעם קניתי אוטו משם" (עמ' 92 לפרוטוקול ש' 5-4).

מכאן, הרי שמחקירת הנאשם 1 עלו פרטים רבים המתאימים לגרסתו של וואל ביחס לאופן ביצוע העבירות, מיקומן, מועד ביצוען והסך ששולם תמורתן, דבר המעיד על אמיתות גרסתו. כעולה מעדותו של הנאשם 1, לא ניתן הסבר מניח את הדעת בנוגע לגרסאות המתואמות וחשוב מכך, גרסאת הנאשם 1 במשטרה תואמת לממצאים האובייקטיביים תיק כפי שיפורט בהמשך. הנאשם 1 גם לא מסר הסבר המניח את הדעת, באשר לסיבה בגינה וואל, שהיה חברו, יפליל אותו.

גם בנוגע לאיומים הנטענים של חוקרי המשטרה, לא מסר הנאשם 1 גרסה סבירה. הנאשם 1 נשאל כדלקמן-

"ש. אתה ממשיך ואתה שואל את החוקר אם אפשר לסיים את התיק בלי מאסר?

ת. כן אני מבקש ממנו שיעזור לי.

ש. אם אתם תיאמתם לפני שנכנסתם לחדר למה אתה צריך לשאול אותו בכלל?

ת. החקירות אני לא זוכר בדיוק מה שהיה, אני זוכר את האיומים שהיו להם עליי.

ש. אתה מסכים איתי שלא הגיוני אם תיאמתם משהו לפני לבוא ולשאול שאלה כזו בחקירה?

ת. לא הגיוני" (עמ' 92 לפרוטוקול ש' 9-14).

כאשר נשאל הנאשם 1 מדוע לא טען מעולם שאיימו עליו, למשל בדיונים להארכות המעצר והשיב שאמר. כאשר נשאל למי אמר, השיב- "אמרתי את זה. לשאלת ביהמ"ש האם אמרתי לשופטים אני משיב שאני לא זוכר, לקחתי 12 כדורים ביום" (עמ' 93 לפרוטוקול ש' 18-23).

הנאשם 1 בעדותו אף סתר את הטענה לפיה הובטח לו להפגש עם אשתו כדלקמן:

ש. אתה אומר לחוקר פה שאתה רוצה לדבר עם אשתך, ומה הוא אומר לך?

ת. החוקר עונה לי שיש דברים שהם לא יכולים לעשות. שאסור לי להפגש עם אשתי" (עמ' 97 לפרוטוקול ש' 17-18).

עוד עלה מעדות הנאשם 1 כי לא ידע להסביר מדוע לא אמר לחוקריו שאינו חש בטוב, כדלקמן:

ש. כי טענת שאתה מטופל ואז הוא שואל אותך אם אתה מרגיש בסדר ואתה אומר לו כן. למה אתה לא אומר לו שאתה לא מרגיש טוב?

ת. לא יודע" (עמ' 96 לפרוטוקול ש' 19-21).

הנאשם 1 נשאל לגבי העסקה הראשונה כדלקמן:

ש. אני אסביר לך משהו, וואל אומר לך "פעם ראשונה לא ידעתי שאני הולך להביא נשקים" ואתה עונה לו שהוא כן ידע ואתה שלחת אותו והוא ידע, והוא מדבר מפורשות על הפעם הראשונה, איך אתה מסביר את זה?

ת. אין לי תשובה לזה.

ש. יש סיבה מיוחדת להגיד את הדבר הזה?

ת. אני לא יודע.

ש. למה שתגיד לואל דבר כזה?

ת. לא יודע" (עמ' 103 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 104 ש' 5).

26. מעדות הנאשם 1, שלא היתה מהימנה עלי בלשון המעטה, עלה כי הנאשם 1 "משתמש" בכדורים אשר נוטל כשנוח לו והדבר משרת את מטרותיו. אומנם לנאשם עבר נפשי והוא מטופל בכדורים, אך כדורים אלו מטרותם לאזן את מצבו ולגרום לתפקודו התקין ואין עדות לכך שהם "מסממים" אותו. הנאשם 1

הודה בעדותו שגם כיום הינו תחת השפעת כדורים וגם מחקירותיו ניכר היה שהוא מבין היטב את אשר נשאל ומשתמש בכדורים שהוא נוטל כתירוץ להתחמק ממתן תשובות ענייניות כאשר אין לו תשובה ראויה ליתן. כאשר נשאל הנאשם האם הוא מבין את אשר נשאל, השיב- "**לפעמים אני מבין ולפעמים לא**". בתגובה העיר בית המשפט לנאשם 1- "**עד כה הוא לא אמר פעם אחת שהוא לא מבין את השאלות**" (עמ' 98 לפרוטוקול ש' 10-12). יובהר, כי גם לטענת האיומים שהעלה הנאשם 1, אין אינדיקציה בחומר הראיות והיא לא הועלתה במהלך ההליך. מכאן, לא מצאתי את גרסת הנאשם 1 בבית המשפט כמהימנה, להבדיל מגרסתו במשטרה. בנוסף, אני דוחה את טענת הזוטא בעניינו וקובע שהודאתו במשטרה ניתנה מרצונו החופשי.

27. ואאל בהא אלדין (להלן: "ואאל") טען בעדותו בבית המשפט שהגיע לביתו של הנאשם 1 ביום 4.3.18 על מנת לתקן את הגנרטור וכך היה. ואאל טען שבחקירותיו במשטרה הופעל עליו לחץ ע"י החוקרים וטען שראה נשקים אך דובר בשקר (עמ' 40 לפרוטוקול ש' 29-31). עוד טען שרצה "להלביש תיק" על הנאשם 1 (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 9-2, 30-32). יודגש, כי ואאל לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע רצה להפליל את הנאשם 1 והודה שכל הנאשמים בהליך היו חבריו (עמ' 37 לפרוטוקול ש' 23-31). בהמשך, מסר הסבר חלקי לפיו לא רצה "להשאר לבד בתיק". לאחר דברים אלו, הוכרז העד כעד עוין והודעותיו במשטרה הוגשו לפי סעיף 10א לפקודת הראיות.

יצוין כי בחקירותיו במשטרה הפליל ואאל את הנאשם 1 בפרטי האישום הראשון ואת הנאשם 2 בפרטי האישום השני, עת טען שהיה נוכח בשיחה בינו לבין הנאשם 1 ביום 6.3.18 וידע אודות עסקת הנשק בטרם יציאתם לשטחי הרשות. יוער, כי חזרתו מאמרותיו במשטרה, אינה מתיישבת עם הראיות בתיק ומטרתה למזער את הפללת חבריו במשטרה.

בחקירתו הראשונה במשטרה, ואאל הכחיש את המיוחס לו וטען שנסע לתקן לרביע את הגנרטור. במהלך החקירה ביקש ואאל למחוק את דבריו ולספר את האמת (עמ' 3 לת' 56 ש' 35). בהמשך, סיפר ואאל כי ביום ראשון האחרון, פנה אליו הנאשם 1 נוכח מצבו הכלכלי הקשה וביקש ממנו להביא שני נשקים מקלנסוואה תמורת כאלף ₪. ואאל טען שהוא לקח גנרטור לאבו אדהם ולא ידע אם הוא "**הכניס משהו לשם**" אך הודה שידע שהוא נוסע להביא שני נשקים. ואאל ציין שהוא קיבל מאדהם 2000 ₪ בשתי הפעמים (עמ' 3 לת' 56 ש' 35-44).

בחקירה נוספת (ת' 57) חזר ואאל על כך שמה שמסר בחקירתו הקודמת היה אמת. ואאל הסביר שהבין שמדובר בטובתו לספר את האמת וכי הוא חושש להוריו (עמ' 4 לת' 57 ש' 66-67). ואאל חזר על כך שרביע שלח אותו לתקן את הגנרטור ושכאשר שב לביתו של רביע, רביע הוציא שני רובים כמו הרובים שנתפסו ושם בביתו. ואאל הוסיף מיוזמתו שהוא צילם את שני הנשקים והתמונה נמצאת בפלאפון שלו (עמ' 4 לת' 57 ש' 69-77). בחקירה זו טען ואאל שרק שהגיע לכפר ראה שישנם שני נשקים (ש' 88).

בחקירתו השלישית במשטרה (ת' 58), ואאל חזר על גרסתו וטען שנסע לתקן את הגנרטור כיומיים לפני המקרה בו נעצר (עמ' 3 לת' 58 ש' 28-29).

בת/59, הושמעו לואאל האזנות סתר של שיחות בינו לבין הנאשם 1, שם הנאשם 1 מדריך אותו כיצד לנהוג במחסום ובדוק שהגיע ליעד. ואאל זיהה את קולו של הנאשם 1 והסביר מה נאמר בשיחות ביניהם. ואאל הסביר שכשאמר ששוחח עם הבחור התכוון לאבו אדהם שאמור היה להעביר לידי את הנשקים ושרביע אמר לו שאם ייתפס, לא ימסור את שמו. עוד הסביר ואאל שכאשר אמר לרביע שהוא מחכה לגנרטור, התכוון לנשקים אך לא רצה לומר זאת בשיחה טלפונית כי יתכן ומאזינים להם (עמ' 3 לת/59 ש' 38-40). עוד הסביר ואאל שכאשר רביע אמר לו שיחזיר לאשתו את הרכב ואת ה"דברים" התכוון לכסף ולנשקים (עמ' 3 לת/59 ש' 54).

בת/60 שלל ואאל את טענת הנאשם 1 לפיה הוא שלח אותו לתת את הנשקים לבחור משפרעם. ואאל נשאל מדוע שהנאשם 1 יאמר זאת והשיב-"**כי פתחתי עליו הכל**" (עמ' 2 לת/60 ש' 14- עמ' 3 ש' 21). ואאל הוסיף שהוא מוכן להתעמת עם הנאשם 1 וכי לא היה בשפרעם מזה 4 חודשים (עמ' 5 ש' 97-98). יוער, כי מכשירו של הנאשם 1 אכן בשפרעם באותו הערב.

בעימות שנערך בין ואאל והנאשם 1 טען הנאשם 1 שואאל ידע שהוא נוסע להביא נשקים ולא לתקן גנרטור וכי הוא זה שלקח את הנשקים לשפרעם ולא כפי שטען קודם לכן (עמ' 61-61 לת/22 (2)).

מפריקת מכשירו הנייד של ואאל (ת/80 ות/80 א) עולה כי במכשירו הנייד נמצאו תמונות שלו כשהוא מחזיק בשני נשקים מסוג קרלו. יודגש, כי ואאל הוא זה שהפנה את החוקרים לתמונות הללו וציין שהן צולמו ביום 4.3.18 לאחר שהביא את הנשקים לנאשם 1. בחקירתו במשטרה (ת/60) אישר ואאל שמדובר בתמונה מהאירוע של הגנרטור באירוע מיום 4.3.18, לאחר שרביע הוציא אותם (עמ' 4 לת/60 ש' 78-79). עוד הוסיף ואאל שלא הצטלם רק עם הנשקים מיום 4.3.18 אלא גם הצטלם בטלפון של גואד בעסקה ביום 6.3.18 (עמ' 5 לת/60 ש' 95).

יוער כי גרסתו של ואאל מתיישבת עם הראיות האובייקטיביות בתיק: הודאותיו של הנאשם 1 במשטרה לרבות הפרטים התואמים שמסרו בגרסאותיהם; פלט נסיעה בכביש 6 בתאריכים הרלוונטיים לאישומים- 4.3.18 ו-6.3.18 (ת/88); איכון למנוי הנייד של ואאל מיום 4.3.18 (ת/41); השיחות הרבות שהתקיימו בין ואאל לנאשם 1 בתאריכים הרלוונטיים לאישומים- 4.3.18 ו-6.3.18 (ת/38); התמונות שנמצאו במכשירו של ואאל (ת/80 ות/80 א) בנוגע לעסקה שבוצעה ביום 4.3.18 וצולמו בתאריך זה; איכון של הנאשם 1 בשפרעם ביום 4.3.18 בשעה 22:27. מכאן, מצאתי לנכון להעדיף את גרסאותיו של ואאל במשטרה ולקבלן כמהימנות, להבדיל מעדותו בבית המשפט שכלל הנראה נבעה מרצונו שלא להפליל את חבריו ולאחר הבנתו את חומרת המעשים המיוחסים להם.

האישום השני

28. בחקירתו הראשונה במשטרה מיום 7.3.18 (ת/1) הכחיש הנאשם 2 כל מעורבות באירוע וטען

שהתלווה לואאל על מנת להביא כסף מנתניה ושעד שלא הגיעו השוטרים וטענו שמצאו נשק, לא ידע שיש נשק ברכב. באשר לכדור התחמושת שנמצא בכסאו טען ש"מצאתי בשכונה שלי לפני שהלכנו לעוספיה על הרצפה ולקחתי סם (צ"ל סתם ד.פ.) בלי כוונה". הנאשם 2 טען שלא ראה נשקים ואף שלל שנגע בנשקים. הוא הכחיש שהנשק היה מתחת לכסאו ושלל שידע שהוא נמצא בשטחים, על אף שסיפר שהיה מחסום והוא התבקש להציג תעודות זהות ושני חבריו הורדו מהרכב בשל העובדה שלא היו ברשותם תעודות זהות.

29. בחקירה נוספת מיום 9.3.18 (ת/22 (4)) חזר הנאשם 2 על גרסתו לפיה נסעו לאזור נתניה לאסוף כסף, כאשר לדבריו כאשר הם עברו את המחסום ואספו חזרה את הנאשמים 3 ו-4, פנה אליו ואל וביקש ממנו לזרוק משהו מהחלון והוציא מתחת לכסא מאחור נשק וזאת לאחר שהבחין בניידת משטרה. לדבריו, "אנחנו עמדנו בהלם לא ידענו מה זה" ואז המשטרה עצרה אותם. הנאשם 2 הוסיף שנגע בנשק רק כאשר ואל ביקש ממנו לזרוק אותו וחזר על כך שלא ידע שואל הולך להביא נשקים.

30. בחקירה מיום 14.3.18 (ת/11) חזר הנאשם 2 על טענתו לפיה לא ידע שיש נשקים ברכב עד למועד מעצרו. הנאשם 2 שלל שמישהו מהם הצטלם עם הנשקים ושלל שצילם את פואז עם הנשקים. הנאשם 2 שלל שכולם ברכב ידעו שואל הולך להביא נשקים מהשטחים. בהמשך נשאל-"אני אומר לך שואל מסר בחקירתו שהוא אמר לכולכם עוד לפני שיצאתם מהכפר שהוא הולך להביא נשקים ואף ביקש ממכם להשאר ולא לבוא איתו על מנת לא לסכן אותכם ובכל זאת כולכם אמרתם לו שאתם רוצים ללכת איתו מה אתה אומר על זה?" והשיב-"אמר לנו שהוא הולך להביא נשקים מנתניה, לא שטחים ולא בלוט" (עמ' 5 לת/11 ש' 95-98). בשלב זה הוחלט לבצע עימות בין ואל ונאשם 2 שם אישר ואל שהנאשם 2 ידע כדבריו: "אמרתי להם שיוצאים להביא נשקים" וכאשר נשאל מתי הנאשם 2 ידע, השיב-"שתיקנו את האופנוע". ואל השיב שהנאשם 2 התעניין מהיכן מביאים את הנשקים ושהוא השיב לו שקודם הולכים לרביע (עמ' 5 לת/11 ש' 115-125). הנאשם 2 שלל את הדברים וטען שואל אמר שהם הולכים להביא כסף מנתניה. הנאשם 2 השיב שלו היה יודע שמדובר בנשקים לא היה מצטרף לנסיעה. עוד עלה בעימות כי לטענת ואל הנאשם 2 ראה שהוכנסו נשקים לרכב והצטלם עימם (עמ' 6 לת/11 ש' 129-154).

31. בחקירה מיום 18.3.18 טען הנאשם 2 שידע שהוא בשטחים רק לאחר שנעצר וכי לא שמע את ואל מדבר על כך שיש נשקים ברכב. הנאשם 2 שלל שצילם את פואז מחזיק בנשקים וכאשר הוצגה לו תמונה ממכשירו הנייד בה נראה פואז מחזיק בשני כלי הנשק שנתפסו ע"י המשטרה, השיב-"אין לי תגובה" (עמ' 3 לת/22 (5) ש' 32-38). בהמשך, חזר על כך שלא זכור לו שצילם אותו (עמ' 3 ש' 42).

32. בחקירה נוספת מיום 20.3.18 (ת/92) חזר הנאשם 2 על טענותיו לפיה לא ידע שמטרת הנסיעה להביא נשקים ושנגע בנשק רק שהתבקש לזרוק אותו מהחלון.

הנאשם 2 חזר על טענותיו בעדותו בבית המשפט וטען שלא ידע שהוא יוצא מגבולות ישראל וסבר כי הם נוסעים

להביא כסף מנתניה, כלשונו:

ש. יש סרטון שרואים את הרכב שלך עם וואל נכנסים. כמה מסלולים עם מחסום חשמלי וחיילים עם נשקים בצדדים נכון?

ת. נכון.

ש. לא שאלת את וואל מה אתם עושים שם?

ת. לא.

ש. נשמע לך הגיוני?

ת. אתה שואל ואני עונה לך לא, לא שאלתי.

ש. חשבת שאתה נכנס לנתניה דרך המחסום?

ת. כן, חשבתי שם זה האזור של נתניה. גם שהייתי עובר בירושלים היינו נכנסים למחסום. אני אף פעם לא יצאתי מדינת ישראל בשביל לדעת שהמחסום הזה הוא מחוץ למדינה. אף פעם לא הלכתי לירדן לראות איך המחסום שם" (עמ' 129 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 130 ש' 9).

הנאשם 2 לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע שואל יפיל אותו (עמ' 131 לפרוטוקול ש' 3-1, עמ' 137 ש' 1-3). הנאשם 2 הוסיף שלא ברור לו מדוע ואל שיקר לגביו וגם לגבי הנאשמים 3 ו-4, כאשר נאמר לו שהנאשמים 3 ו-4 הודו כך שכנראה ואל דובר אמת, השיב-"מה דובר אמת?" (עמ' 137 לפרוטוקול ש' 6-2). הנאשם 2 אישר שצילם את פואז, בניגוד לגרסתו במשטרה (עמ' 133 לפרוטוקול ש' 25-27). הנאשם 2 לא ידע לומר מדוע שיקר במשטרה לגבי הצילומים עם הנשקים וטען שאינו זוכר מדוע אמר זאת (עמ' 135 לפרוטוקול ש' 10-12).

יוער, כי גרסת הנאשם 2 אינה אמינה ואינה הגיונית, בייחוד טענתו בדבר העדר ידיעתו שהוא יוצא משטחי ישראל, נוכח העובדה שהנאשמים 3 ו-4 הורדו מהרכב היות ולא היו ברשותם תעודות זהותם. בנקודה זו, אין זה סביר שהנאשם 2 לא הבין שהוא יוצא מגבולות ישראל, עת עבר מחסום והתבקש להציג תעודת זהות, וסבר שהוא נוסע לנתניה על מנת להביא כסף.

33. מעדותו של ואל בחקירתו הנגדית עלה כי הנאשם 2 ידע על הכוונה להביא נשקים. לדבריו, הוא אמר זאת ברכב אך לא המתין לתשובתם. כאשר נשאל מדוע אמר להם זאת, השיב-"שלא יבואו איתי, אני לא רוצה לסכן אותם". בהמשך, חזר על כך שלא רצה לסכן אותם אך הם לא רצו לרדת מהרכב (עמ' 60 לפרוטוקול ש' 29-5). ואל נשאל מדוע לא וידא שהם שמעו ונסע בכל זאת והשיב-"נסיעה של שעה הייתה, הם לא ידעו שאני הולך להביא נשקים או לא?" ובהמשך-"איפה שהשטיפה, יש פיצריה ואז הגעתי לשם ואז התחילו לריב ג'ואד וסנאד, ירדו מהאוטו ורבו קצת מכות והפרדתי ביניהם ואמרתי להם תקשיבו אתם צריכים לרדת מהאוטו אני הולך להביא נשקים" (עמ' 61

לפרוטוקול ש' 11-1) ועוד-**"לשאלת בית המשפט אני משיב שנסענו שעה, חשבתי שהם ידעו. לא שאלו אותי למה לא שאלו אותי כלום, חשבתי שהם יודעים"** (עמ' 62 לפרוטוקול ש' 22-23).
ואאל אישר בעדותו שרביע ידע על נסיעתו לצורך הבאת נשקים ואף ידע שג'ואד נוסע עימו (עמ' 61 לפרוטוקול ש' 21-26). ואאל נשאל בחקירתו בבית המשפט האם כאשר הנאשם 2 נכנס עימו למחסום הוא אמר לו מה מטרת הכניסה והשיב-**"חשבתי שהוא יודע שאני לוקח נשקים"**. הוא נשאל מי אמר לו, והשיב-**"הוא היה איתי באוטו. אחרי זה לא דברנו על זה בכלל, הגענו לשם, הוא ראה את שני הנשקים האלה שמנו אותם מתחת לכסאות"** (עמ' 62 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 63 ש' 4).

34. יוער כי במכשירו הנייד של הנאשם 2 נמצאה תמונה של הנאשם 3 כשהוא מחזיק בשני נשקי קרלו ביום 6.3.18 (ת/79, ת/79א). בנוסף, כעולה מטופס זיהוי טביעת אצבעות עולה כי על גבי אחד הנשקים שנתפסו ברכב נמצאה טביעת אצבע של הנאשם 2 (ת/73).

35. בחקירתו בבית המשפט טען הנאשם 1 לגבי האישום השני שידע שוואל נוסע להביא נשקים אך הם לא היו שייכים לו. לדבריו, רק רצה לסייע לדרוזים בסוריה באמצעות מתן רכבו (עמ' 79 לפרוטוקול ש' 12-16). הנאשם לא ידע להסביר מדוע גרסה זו הועלתה רק כעת, כמעט שנה מאז פתיחת ההליך (עמ' 82 לפרוטוקול ש' 6-9). הנאשם 1 לא ידע להסביר מדוע ביקש שהדברים לא ירשמו בתחילת החקירה וטען שאינו יודע ואינו זוכר (עמ' 84 לפרוטוקול ש' 19-20). בהמשך, הופנה הנאשם לדקה 05:30, שם פנה לחוקר ואמר לו **"אל תרשום כלום"** והסביר-**"אבל אתה רואה לפי הדיבור שאנחנו תיאמנו ביחד תיאמנו לפני החקירה. בית המשפט מעיר לי שזה נראה לא מתואם לחלוטין ואני משיב שהייתי פה תחת השפעת כדורים והייתי מטופל"** (עמ' 84 לפרוטוקול ש' 23- עמ' 85 ש' 2).

36. בחקירתו הראשונה במשטרה נשאל ואאל- **"האם כל החברים שלך הסכימו לנסוע איתך לקלנסואה להביא את הנשקים? והשיב-**"כולם ידעו שאנחנו הולכים להביא נשקים"**. עוד נשאל בהמשך, מדוע **"גואד הסכים לבוא איתך ולהסתכן?"** והשיב-**"אני לא יודע, אני אמרתי לו שאני לא רוצה שהוא יבוא איתי כי מסוכן אבל הוא אמר שהוא רוצה לבוא"** (עמ' 4 לת/56 ש' 82- עמ' 5 ש' 93). יוער, כי בחקירה זו נתפס סך של כ-1850 ₪, המתאים לדבריו של ואאל לפיהם קיבל סך של 2,000 ₪ מאדהם ומילא דלק בסך של 150 ₪ (עמ' 5 לת/56 ש' 106-107, עמ' 3 ש' 29).**

בחקירה נוספת (ת/57) לאחר עימות בין ואאל לנאשם 4 נשאל ואאל **"האם מה שמסר סנד נכון שהוא לא ידע שאתם אמורים להביא נשקים וכי רק לאחר שהבאתם אותם מהשטחים ראה אותם ברכב?"** והשיב-**"אני מה שיש לי להגיד שאני אמרתי לכולם לפני הנסיעה ברכב שאני הולך להביא נשקים ואני לא רוצה לסכן אף אחד מכם והם התעקשו שיבואו יחד איתי זה האמת"** (עמ' 5 לת/57 ש' 112-115).

37. מת/58 עולה כי ואאל שיתף את הנאשם 2, בנסיבות נסיעתו לשטחים, כיומיים לפני האירוע בו נעצרו, דבר התומך בטענה לפיה הנאשם 2 היה מודע למטרת הנסיעה, כדלקמן:

ש. האם סיפרת לאדם כל שהוא על מה שקרה לך בנסיעה הזו עם הגנרטור ושני כלי הנשק שהבאת מהשטחים

ת. אני ספרתי לגואד ולפואז על שני כלי הנשק ולא ספרתי להם שרביע עבד עלי"

ש. מה בדיוק ספרת לפואז וגואד על שני כלי הנשק שהבאת מהשטחים לבד לרביע?

ת. אני אמרתי לשניהם שהבאתי שני כלי נשק מהשטחים ואפילו הראתי להם את התמונה שצלמתי בפלאפון שלי וגם תמונה זו משטרה ראתה אותה" (עמ' 3 לת/58 ש' 50-54).

עוד עלה בחקירתו כי הנאשם 2 היה נוכח בשיחה בינו לבין רביע, טרם הנסיעה, כדלקמן:

ש. מה בדיוק ביקש ממך רביע והאם גואד שמע מה ביקש ממך רביע ומתי זה היה שרביע ביקש ממך לנסוע לשטחים?

ת. אותו יום שנעצרתי פנה אלי רביע וביקש ממני שאסע עם הרכב שלו לנסוע לבד בהתחלה והתקש ואני לא הסכמתי ואז לקחתי את גואד איתי לשאלתך אם גואד שמע את השיחה ביני לבין רביע בבית של רביע כן הוא שמע והיה לידי ושמע את רביע שביקש ממני לנסוע להביא לו נשקים מהשטחים

ש. אני מבין מדברך שגואד כבר באותו מעמד שפגשת את רביע בבית שלו גואד ידע שמע את השיחה שהתנהלה בינך לבין רביע בעת שביקש ממך לנסוע עם הרכב שלו סובארו כדי להביא לו שני כלי נשק מה תגובתך לכך?

ת. כן בטח שהוא ידע ושמע" (עמ' 4 לת/58 ש' 73-81).

בהמשך, טען ואאל שסיפר לכל השלושה שהוא נוסע לשטחים להביא נשק, עוד שהיו בכפר- בדליית אל כרמל ובטרם הגיעו למחסום ואף שביקש מהם שלא להצטרף אליו ושירדו מהרכב כי הדבר מסוכן והם עתידים **"לקבל עליו שלוש שנים"**. ואאל נשאל האם הוא סיפר להם רק כשהגיע למחסום והשיב- **"לא הם בכפר ידעו בדליית אל כרמל וגואד ידע לפניהם כי שמע את השיחה ביני לבין רביע"** (עמ' 4 לת/58 ש' 87- עמ' 5 ש' 100).

ביחס לטענת הנאשם 2 לפיה סבר שמטרת הנסיעה להעביר כסף, טען ואאל בחקירתו כדלקמן-

ש. גואד בחקירתו במשטרה טוען שהוא הבין ממך שאתה נוסע להביא כסף ולא נשק וכי בעת שנכנס יחד אתך לשטחים עם הרכב סובארו הוא ראה את הבחור מעביר לך רק כסף ולא ראה נשק בכלל ורק שהמשטרה בקשו שתעצרו עם הרכב הוא ראה וידע שיש נשק ברכב מה תגובתך לכך?

ת. מה פתאום כולם ידעו שאני הולך להביא נשק, ויש לו לגואד צילום בפלאפון שלו עם שני כלי נשק והוא צילם אותם מתי שהינו בדרך הביתה לרביע" (עמ' 5 לת/58 ש' 122-126).

38. בעימות שנערך בין ואאל והנאשם 1 חזר ואאל על הטענה לפיה הנאשם 2 שמע שבכוונתם להביא נשקים וגם הנאשם 1 אישר שהנאשם 2 שמע (עמ' 68 לת/ 22 (2) ש' 7 - עמ' 69 ש' 32). בעימות נוסף, שנערך בין ואאל לנאשם 2 טען ואאל בפני הנאשם 2 שידע שמטרתם להביא נשקים בזמן שתיקנו את האופנוע וידע "שיוצאים דרך רביע". עוד טען ואאל בפני הנאשם 2 כי רביע אמר בפניהם שהם הולכים להביא נשקים (עמ' 5-6 לת/11).

39. מת/86 עולה כי ביום 6/3/18 התקיימה שיחה בין הנאשם 1 לואאל (שיחה מספר 2) שם הנאשם 1 מורה לואאל להגיד שרכש את הגנרטור ואף מציין בפניו שלא יפחד. בתגובה ואאל משיב לו שיסמוך על האל. בתגובה הנאשם 1 משיב לו- "לא משנה מה יקרה, אל תספר כלום, שלקחת את האוטו ממני" ואף מטיף בו שיזדרז ויגיע לביתו כשיסיים. בשיחה מספר 20 מסכמים ואאל והנאשם 1 שואאל יחזיר לו 1,200 ₪ וישמור את היתר לעצמו. באותה שיחה מורה לו הנאשם 1 לתת להנא את הכסף, "הדברים" והרכב. הנאשם 1 אף מבטיח לואאל באותה השיחה ש"מחר אני אוציא אותך לדברים נוספים. משהו יותר, יקר יותר". בשיחה מספר 99 אומר עלאא לנאשם 1 "מחק את כל שיחות הטלפון שלך" והנאשם 1 משיב לו- "אין, אחי, אין שום דבר, אין שום דבר". בהמשך, מזהיר אותו עלאא שיזהר כי לא ידוע מה "הילדים יגידו" והנאשם 1 משיב לו- "שהילדים יגידו מה שיגידו, אני לא יודע כלום". ואאל בעדותו אישר שהשיחות שהושמעו לו בחקירתו הן שלו ושל הנאשם 1 (עמ' 57 לפרוטוקול ש' 21-23). גם הנאשם 1 אישר זאת בעדותו.

40. יוער כי גרסתו של ואאל במשטרה מתיישבת עם הראיות האובייקטיביות בתיק כדלקמן: הודאותיו של הנאשם 1 במשטרה; פלט של כביש 6 בנוגע לנסיעתו ביום 6.3.18; שיחות רבות עם הנאשם 1 באותו מועד; איכון למנוי של ואאל ביום 6.3.18 והאזנות הסתר בנוגע לאישום השני- מיום 6.3.18 בין ואאל לנאשם 1; כדור התחמושת שנמצא בכיסו של הנאשם 2 בעת מעצרו ותמונה שנמצאה במכשירו הנייד של הנאשם 2 בה נראה הנאשם 3 כשהוא מחזיק בשני כלי הנשק שנתפסו ביום 6.3.18 וניתן לראות שצולמה ממושב הנוסע ליד הנהג- מקום מושבו של הנאשם 2 בהתאם לעדויות השונות. כפי שצוין לעיל, בחרתי להעדיף את גרסתו של ואאל במשטרה, על פני עדותו בבית המשפט. לאור כל האמור לעיל, אין ספק כי גרסת הנאשם 2 אינה מהימנה וכי הוא ידע אודות ביצוע העסקה ומטרת הנסיעה, טרם יציאתם.

הפן המשפטי

41. סעיף 29 (ב) לחוק העונשין לשונו- "המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או עם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

מכאן, במקרה דנן, באישום הראשון המעשים בוצעו בצוותא ע"י הנאשם 1 וואאל, כאשר הנאשם 1 סיכם עם אבו אדהם את פרטי העסקה ולבקשתו, נסע וואאל לבצעה. הנאשם 1 סיפק לואאל את רכבו לצורך ביצוע העסקה, את הגנרטור לצורך החבאת הנשקים ואת מספרו של אבו אדהם על מנת שיתאם עימו. בהמשך, וואאל העביר את הנשקים לנאשם 1 שהעבירם לאחר בשפרעם, תוך שהם מתחלקים בכסף שהתקבל כתוצאה מביצוע העסקה.

באשר לאישום השני, הרי שהמעשים בוצעו בצוותא ע"י וואאל והנאשמים 1 ו-2, כאשר הנאשם 1 פנה לואאל בנוכחות הנאשם 2 וסיכם עימו את הבאת הנשקים מהרשות תמורת סכום כסף. לצורך כך, סיפק הנאשם 1 לואאל את רכבו והנאשם 2 וואאל נכנסו לשטחי הרשות, בידיעה מלאה בנוגע לביצוע העסקה. לאחר קבלת הנשקים, החביאו אותם מתחת למושב הרכב ונסעו לכיוון ביתו של הנאשם 1.

42. סעיף 144 (ג) (1) לחוק העונשין מגדיר "נשק" לעניין הסעיף כ"**כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבוכם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה**". בהתאם לסעיף 144 (ג) (1) הכוונה לכלי שהוכשר לשמש לירי, בין אם היה תקין בעת האירוע ובין אם לאו.

סעיף 144 (ה) מאפשר להוכיח את הטענה לפיה חפץ מהווה נשק כהגדרתו בחוק, באמצעות תעודה חתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה המאשרת זאת. יחד עם זאת, את היותו של חפץ נשק ניתן להוכיח גם בדרכי ההוכחה הרגילות, אם בדרך של ראיה ישירה ואם בדרך של ראיה נסיבתית והנחות המבוססות על השכל הישר (ראו: ע"פ 7532/12 **אדם איטל נ' מדינת ישראל**, נבו (11.12.16)). באשר לאישום השני הרי שהתקבלה חוות דעת בעניין הנשקים ואין מחלוקת כי מדובר בנשקים כהגדרתם בחוק. באשר לאישום הראשון, הרי שהנשקים הועברו בטרם נתפסו אך הן הנאשם 1 והן וואאל ציינו בחקירותיהם כי מדובר בנשקים; הנאשם 1 וואאל קיבלו סך של כ-2,000 ₪ לצורך העברתם, סכום הזהה לאשר קיבלו בעסקה השנייה בה הועברו הנשקים שנתפסו וכן בתמונות שנתפסו במכשירו הנייד של וואאל מיום 4.3.18 ניתן לראות כי מדובר בנשקים. מכאן, אני קובע כי מדובר בנשקים כהגדרתם בחוק ביחס לשתי העסקאות בשני האישומים.

43. סעיף 144 לחוק לשונו-"**(ב2) המייצר, מייבא או מייצא נשק או הסוחר בו או עושה בו כל עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק לזולתו בין בתמורה ובין שלא בתמורה, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה כאמור, דינו- מאסר חמש עשרה שנים**".

באישום הראשון, וואאל הגיע לשטחי הרשות כדי להעביר לידי הנאשם 1 שני כלי נשק. וואאל קיבל את כלי הנשק והכסף והעבירם לידי הנאשם 1, לאחר שהפחית מהסכום כאמור את חלקו. הנאשם 1 העביר את כלי הנשק לתושב שפרעם. מכאן, יש לראות בנאשם 1 ובואאל מצבעים בצוותא ושותפים בעסקת הנשק מיום 4.3.18. נושא האישום הראשון.

באשר לאישום השני וואאל והנאשם 2 הגיעו לביתו של הנאשם 1 ומשם יצאו לשטחי הרשות לצורך הבאת כלי נשק וכסף בתמורה להעברתם. הנאשם 2 היה מודע לביצוע העסקה, היה נוכח במעמד קבלת הנשקים ואף

סייע בהחבאתם מתחת למושב הרכב. מכאן, יש לראות את הנאשם 2 כמבצע בצוואת עם ואאל והנאשם 1 בביצוע עסקת הנשק ביום 6.3.18 ושותף מלא בעסקה נשוא האישום השני.

44. לאור כל אמור לעיל, אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ט, 07 אוגוסט 2019, במעמד הצדדים